

Forn de calç de Beulovi

Sobremunt

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 2500 metres per pista forestal de la carretera BV. 4607, punt quilomètric 1'750.

Coordenades:

Latitud: 42.01781
Longitud: 2.17002
UTM Est (X): 431282
UTM Nord (Y): 4652087

Classificació

Número de fitxa 08271 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Únicament es conserven petits trams del mur perimetral
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08271A005000200000HJ
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 15/01/2008 - 01:00

Descripció

El forn de calç de Beulovi està situat en un punt emboscats de difícil accés dins la vall del torrent del gorg dels Cans, a l'oest de Beulovi, tot i que en el costat oposat del torrent.

Es tracta d'un forn de calç parcialment derruït, del que es conserven restes dels murs perimetrals, delimitant un espai circular de grans dimensions, d'aproximadament 4 metres de diàmetre. Les restes de mur conservades són de maçoneria de pedra per la part exterior i per la part interior s'observen les restes de la combustió. El forn queda envoltat per bosc en una zona on domina el pi amb sotabosc de boixos.

Història

La funció dels forns de calç era coure les pedres calcàries sedimentàries, riques en carbonat de calci, per obtenir calç. El procés de transformació de la pedra en calç es feia per combustió, en un forn de forma rodona a dins la terra o a la roca. Es necessitaven temperatures de 800°C perquè el carbonat càlcic s'alliberés de l'anhidrid carbònic i passés a òxid de calci. La calç obtinguda tenia moltes aplicacions: servia per emblanquinar, desinfectar, per ensulfatar les plantes contra les plagues i per a la construcció.

Però per aconseguir aquest procés es necessitava una preparació llarga i feixuga. Aquestes tasques duraven al voltant d'uns tres mesos i començaven entre el gener i el febrer, quan les feines agrícoles eren més escadusseres. Primer de tot, es necessitava combustible, que s'obtenia desbrossant el bosc. Aquesta llenya s'apilava en feixes anomenades fogots, d'un pes aproximat de 30 quilos. Per fer-nos-en una idea, per a un forn de 800 quintars de pedra (1 quintar = 40 quilos) feien falta uns 2.000 fogots.

El següent pas era la pesada feina d'arrencar la pedra idònia amb pics, malls i parpalines. Després es transportava la pedra i els fogots amb els carros fins al lloc on era situat el forn. Aquest s'omplia posant de forma circular les pedres depenent de la seva mida: a baix les més grosses i a dalt del "curull" les més petites. A la part inferior es deixava una finestra o "boca" per introduir-hi la llenya amb una mena de forca anomenada gavell.

Quan començava l'encesa, ja no es podia parar fins que el mestre calcinaire deia que la pedra era ben cuita. Un forn de la capacitat abans esmentada trigava de vuit a deu dies i quan els entesos deien que ja era al seu punt sellaven la boca del forn i la part superior o "curull" amb pedres i fang durant quatre o cinc dies més. Passat aquest temps ja era a punt per desenforar i transportar la calç en carros a la seva destinació per al seu ús.

Bibliografia

www.lafura.cat/suplements/arxiu/arxiu.htm

